Життя прекрасне!

Життя — річ неприємна, але зробити її прекрасною дуже неважко. Для цього недостатньо виграти 200 000, отримати Білого Орла, одружитися на вродливій, уславитися доброзичливим — усі ці блага тлінні й підвладні звичці. Для того, щоб відчувати в собі щастя безперервно, навіть у хвилини скорботи й печалі, потрібно: а) уміти задовольнятися теперішнім і б) радіти усвідомленню, що могло бути й гірше. А це неважко:

Коли в тебе в кишені спалахують сірники, то радій і дякуй небу, що в тебе в кишені не пороховий льох.

Коли до тебе на дачу приїздять бідні родичі, то не блідни, а, торжествуючи, вигукуй: Добре, що це не городові!

Коли в твій палець потрапляє скалка, радій: Добре, що не в око!

Якщо твоя дружина або свояченица грає гами, то не виходь із себе, а не знаходь собі місця від радості, що ти слухаєш гру, а не виття шакалів або котячий концерт.

Радій, що ти не кінь конкі, не каховська кома, не трихіна, не свиня, не осел, не ведмідь, якого водять цигани, не клоп... Радій, що ти не кульгавий, не сліпий, не глухий, не німий, не холерний... Радій, що в цю хвилину ти не сидиш на лаві підсудних, не бачиш перед собою кредитора і не розмовляєш про гонорар із Турбою.

Якщо ти живеш у не таких віддалених місцях, то хіба не можна бути щасливим від думки, що тебе не занесло в такі віддалені?

Якщо в тебе болить один зуб, то ликуй, що в тебе болять не всі зуби.

Радій, що ти маєш можливість не читати «Громадянина», не сидіти на асенізаційній бочці, не бути одруженим одразу на трьох...

Коли ведуть тебе в дільницю, то підстрибуй від захвату, що тебе ведуть не в геєнну вогненну.

Якщо тебе січуть березовим прутом, то дриґай ногами і вигукуй: Як я щасливий, що мене січуть не кропивою!

Якщо дружина тобі зрадила, то радій, що вона зрадила тобі, а не вітчизні.

І так далі... Наслідуй, людино, мою пораду, і життя твоє складатиметься з суцільного ликування.